

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Veřejné zakázky v zákrutech trestního a správního práva

Na úvod spolu s P.Šámalem připomeňme, že nejdůležitější funkcí trestního práva je ochrana společnosti před kriminalitou, a to především prostřednictvím postihu trestných činů, za které lze považovat výhradně ty protiprávní činy, které trestní zákoník označuje za trestné a jejichž znaky jsou uvedeny v tomto zákoníku (srov. § 13 odst. 1 TrZ). Dále je dobré podotknout, že trestní právo se jako součást systému společenské a státní kontroly soustřeďuje a omezuje na ochranu před trestnou činností, přičemž musí významně přispívat k udržení kriminality v určitých hranicích a podle možnosti i k jejímu postupnému omezování.[1]

Jak je dlouhodobě známo trestní právo je pokládáno za *ultima ratio*.

V této souvislosti stojí mj. za zmínku pojetí zásady *ultima ratio* v významné prvorepublikové (r. 1932) učebnici trestního práva A. Miříčky. Autor upozorňuje, že základní myšlenka trestního práva spočívá v tom, že trestní právo je krajní, resp. poslední prostředek (poslední lék) určený k ochraně objektů před útoky pachatelů. To vždy za situace, že mírnější mimo-trestněprávní či mimo-trestní prostředky nepostačují.[2]

Veřejnou zakázkou se z právního hlediska rozumí zakázka realizovaná na základě smlouvy mezi zadavatelem a jedním či více dodavateli, jejímž předmětem je úplatné poskytnutí dodávek či služeb nebo úplatné provedení stavebních prací. Veřejná zakázka musí být povinně realizována na základě písemné smlouvy.

Dnešní trest. zákoník pamatuje na problematiku **veřejných zakázek** především v svém ustanovení § 256 - kde je autoritativně upravena skutková podstata *sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě*. TZ stanoví, že kdo v souvislosti se zadáním veřejné zakázky, s veřejnou soutěží nebo veřejnou dražbou v úmyslu způsobit jinému škodu nebo opatřit sobě nebo jinému prospěch sjedná některému dodavateli, soutěžiteli nebo účastníku dražby přednost nebo výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů nebo soutěžitelů, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta nebo zákazem činnosti. Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán, jestliže

- a) spáchá citovaný čin jako člen hodnotící komise, vyhlášovatel nebo pořadatel veřejné soutěže nebo veřejné dražby, licitátor nebo jako člen organizované skupiny,
- b) způsobí takovým činem značnou škodu (značnou škodou se ex lege rozumí škoda dosahující částky nejméně 500 000 Kč) , nebo
- c) získá-li takovým činem pro sebe nebo pro jiného *značný prospěch* (tj. nejméně 500 000 Kč).

Stejně - tedy odnětím svobody na dvě léta až osm let - bude potrestán, kdo v souvislosti se zadáním veřejné zakázky, s veřejnou soutěží nebo veřejnou dražbou žádá, přijme nebo si dá slíbit majetkový nebo jiný prospěch.

Ještě přísněji zde TZ od 1.12.2011 pohlíží na úřední osoby, těm u naplnění této skutkové podstaty hrozí potrestání odnětím svobody na tři léta až deset let.[3]

Další relevantní skutkovou podstatou na tomto úseku hospodářské kriminality jsou tzv. *pletichy při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži* upravené v § 257 TZ.

Potrestán tu bude ten, kdo se dopustí pletich v souvislosti se zadáním veřejné zakázky nebo s veřejnou soutěží tím, že lstí nebo pohrůžkou násilí nebo jiné těžké újmy přiměje jiného, aby se zdržel účasti v zadávacím řízení nebo ve veřejné soutěži. Dále pak ten, kdo jinému poskytne, nabídne nebo slíbí majetkový nebo jiný prospěch za to, že se zdrží účasti v zadávacím řízení nebo ve veřejné soutěži, v rovněž ten, kdo žádá nebo přijme majetkový nebo jiný prospěch za to, že se zdrží účasti v zadávacím řízení nebo ve veřejné soutěži, nebo na základě dohody s jiným zájemcem nebo uchazečem vyvíjí činnost směřující k zadání veřejné zakázky za nepřiměřeně vysokou nebo jinak nevýhodnou cenu. Takový pachatel bude ex lege potrestán odnětím svobody *až na tři léta* nebo zákazem činnosti.

Přísněji se pohlíží na pachatele jenž, spáchá citovaný čin buď v úmyslu opatřit sobě nebo jinému značný prospěch[4], nebo jako úřední osoba! Zmíněným osobám ex lege nyní hrozí odnětí svobody na dvě léta až osm let, do 30.11.2011 zde byla nižší trestně-právní sankce - a to jeden rok až pět let nebo přicházel v úvahu i „pouze“ peněžitý trest.

Odnětím svobody na tři léta až deset let bude dnes pachatel potrestán, spáchá-li zmíněný trestný čin v úmyslu opatřit sobě nebo jinému prospěch velkého rozsahu, nebo jako *úřední osoba* v úmyslu opatřit sobě nebo jinému tzv. značný prospěch, do 30.11.2011 zde byla výše trestu - dvě léta až osm let.

Na úřední osoby se tu, stejně jako u výše uvedených skutkových podstat upravených v ustanovení § 256 pohlíží přísněji, což je myslím zcela správný trend dnešní právní úpravy. Připomeňme též, že od 1.12. 2011 došlo ke zpřísnění jednotlivých trestních sazeb, což je i jeden z důvodů, proč je zde připomínáme.

Dále pak je zapotřebí se zmínit o skutkové podstatě obsažené v ustanovení § 248 TZ, kdo v rozporu s právním předpisem o veřejných zakázkách poruší *závažným* způsobem závazná pravidla *zadávacího řízení*, a způsobí tím ve větším rozsahu újmu jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům, zadavateli nebo jinému dodavateli nebo opatří tím sobě nebo jinému ve větším rozsahu neoprávněné výhody. bude potrestán odnětím svobody až na tři léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci nebo jiné majetkové hodnoty.

Podtrhněme, že k porušení zde musí dojít závažným (nikoliv zanedbatelným či běžným) způsobem, což je dle mého soudu, jednou z konkrétních forem realizace zásady ultima ratio.

Trestní zákoník, který vstoupil v účinnost dne 1. 1. 2010, zcela novým způsobem, dle mého soudu i způsobem vhodnějším, upravil trestní odpovědnost za porušování pravidel hospodářské soutěže v podmínkách tržního hospodářství, když nahradil nekonkrétní a vágní ustanovení o trestném činu porušování závazných pravidel hospodářského styku (ustanovení § 127 trestního zákona č. [141/1961](#) Sb. a o trestném činu nekalé soutěže (ustanovení § 149 tehdejšího tr. zák.) skutkovou podstatou trestného činu porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle ustanovení § 248 TrZ.[5]

Trestní odpovědnost právnických osob

V neposlední řadě připomeňme, že nedávno vstoupil v platnost a posléze v účinnost z.č. [418/2011](#) Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim.[6]

Zmíněný zákon (v praxi leckdy označovaný jako TOPOZ)[7] závazně upravuje podmínky trestní odpovědnosti právnických osob, tresty a ochranná opatření, které lze za spáchání stanovených trestných činů právnickým osobám uložit, a postup v řízení proti právnickým osobám (v právní teorii též označovaných jako tzv. osoby morální).

Zákon stanoví taxativní výčet zločinů nebo přečinů[8], u nichž přichází trestní odpovědnost právnických osob v úvahu. Skupina deliktů byla ve vládním návrhu zákona redukována zejména na ty, u nichž trestní odpovědnost požadují mezinárodní smlouvy a právní předpisy ES/EU. Do citované skupiny spadají i z našeho pohledu relevantní skutkové podstaty sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě (§ 256 trestního zákoníku), pletichy při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži (§ 257 trestního zákoníku). Naopak skutková podstata obsažená v ustanovení § 248 TZ se do TOPOZ nedostala.

Bude stát rovněž muset trestat sám sebe? Bude zde trestně odpovědných našich 6248 obcí a 13 + 1[9] samosprávných krajů?

Podle TOPOZ nejsou trestně odpovědné jak Česká republika, tak ani územní samosprávné celky při výkonu veřejné moci. Vyloučení České republiky jakožto státu z trestní odpovědnosti podle zmíněného zákona znamená podle důvodové zprávy vyloučení taktéž všech organizačních složek státu[10] (např. Grantová agentura ČR nebo Nejvyšší správní soud) , nikoliv pouze České republiky jako státu samotného. Důvodová zpráva k tomu podrobněji uvádí, že trestné činy, kterých se dopustí představitelé státu, jsou výlučně jejich osobními činy.[11]

Jaké právní důsledky bude mít pokud se např. *pletich při zadání veřejné zakázky* dopustí právnická osoba, která posléze zanikne či dojde k její právní přeměně ?

TOPOZ v takovýchto případech vychází z legálního principu, že trestní odpovědnost právnické osoby přechází na všechny její právní nástupce. V takovém případě přihlédne soud při rozhodování o druhu a výměře trestu k tomu, v jakém rozsahu přešly na jednotlivé nástupce výnosy, resp. užitky ze spáchaného trestného činu. V případě, že proti právnické osobě bylo zahájeno trestní stíhání, je tato právnická osoba povinna neprodleně oznámit (státnímu zástupci a v řízení před soudem předsedovi senátu), že budou prováděny úkony směřující k jejímu zrušení, zániku nebo přeměně. Tuto skutečnost je právnická osoba povinna oznámit včas , a to ještě před uskutečněním uvedených úkonů. Dojde-li k přeměně nebo zrušení právnické osoby bez povolení soudu, může státní zástupce (v řízení před soudem předseda senátu) podat žalobu na vyslovení neplatnosti takového zrušení nebo přeměny.[12]

Co se stane v případě pokud se naše právnická osoba dopustí *pletich při zadání veřejné zakázky* v cizině - např. na Slovensku ? TOPOZ je mj. postaven na tzv. zásadě *personality*, která umožňuje, aby se trestnost činu právnické osoby mající sídlo na území České republiky posuzovala podle TOPOZ i za situace, že ke spáchání činu došlo mimo hranice našeho státu, např. na zmíněném Slovensku. Zatímco trestní zákoník využívá, pokud jde o trestní odpovědnost fyzických osob, zejména institutu občanství, rozhodujícím faktorem v případě osob právnických je jejich *sídlo*. Stát prostřednictvím této zásady požaduje po právnických osobách, které mají na území České republiky své sídlo, aby dodržovaly příkazy a zákazy obsažené v českém trestním právu hmotném, nejen na území státu, ale také v cizině.[13]

Stejně jako brněnský profesor trestního práva a advokát J.Fenyk pokládám tento legální požadavek za zcela legitimní, slučitelný s principy moderního právního státu.

Veřejné zakázky po velké novele pohledem správního práva

Hlavním smyslem právní úpravy zadávání veřejných zakázek je legitimní snaha o vytvoření rovných podmínek účasti v soutěži dodavatelů (uchazečů) o získání veřejných zakázek.

Je dobré si uvědomit, že na fundamentu veřejných zakázek vznikají do značné míry stabilní obchodní vztahy se zajištěným financováním. Pro podnikatele - dodavatele , který veřejnou zakázku „vyhraje“ , je minimalizováno riziko, že za jím poskytnuté plnění neobdrží dohodnutou úplatu. Což (nejen) v České republice je velice významný faktor. [14]

Jak jsme již zmínil výše veřejnou zakázkou se chápe zakázka realizovaná na základě smlouvy mezi zadavatelem a jedním či více dodavateli, jejímž předmětem je úplatné poskytnutí dodávek či služeb nebo úplatné provedení stavebních prací. U veřejných zakázek je obligatorní písemná forma kontraktu.

Mám za to, že je ve celospolečenském zájmu , aby při zadávání a realizaci těchto zakázek bylo postupováno transparentně a nediskriminačně, o což se mj. snaží i poslední větší novela zákona č. [137/2006](#) Sb. o veřejných zakázkách[15]. - tzv. „transparentní“ novelizace - provedená zákonem č. [55/2012](#) Sb. s účinností 1. dubna . 2012 (některá ustanovení budou účinná od 1. 1. 2014).

Pro informační komplexnost připomeňme, že letos došlo u ZVZ k následujícím novelizacím:

- osoby se zdravotním postižením - zákon 367/2011 Sb., účinnost od 1. 1. 2012 - § 101 odst. 1 a 2
- trestní odpovědnost právnických osob - zákon 420/2011 Sb., účinnost od 1. 1. 2012 - § 53 odst. 1
- nelegální zaměstnávání cizinců - zákon 1/2012 Sb., účinnost od 5. 1. 2012 - § 53 odst. 1 písm. k)
- zmíněná nejzásadnější novela: „transparentní“ novelizace - zákon 55/2012 Sb., účinnost 1. 4. 2012 (některá ustanovení 1. 1. 2014)[16]

Kterak autor konstatoval výše *od 1.4. 2012* došlo k velké principiální novelizaci zákona č. [137/2006](#) Sb. o veřejných zakázkách. Hlavním cílem novely bylo naplnit na legislativní úrovni Programové prohlášení Vlády České republiky ze dne 4. srpna 2010 - tedy *Strategii vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012*, schválenou usnesením vlády č. 1 ze dne 5. ledna 2011, v oblasti zadávání veřejných zakázek.

Charakteristickou vlastností novelizací - nejen v českém právu - bývá, že sebou přinášejí určité problémy a nejasnosti, na které je zapotřebí upozornit. V praxi jsem se setkal mj. s problémem, že jsou zaměňovány instituty „osoba se zvláštní způsobilostí“ a „osoba s odbornou způsobilostí“. Nutno zdůraznit, že se nejedná o totéž!

Osoba se zvláštní způsobilostí

Osobou se zvláštní způsobilostí se dle z.č. [137/2006](#) Sb. o veřejných zakázkách správně rozumí osoba , která je v pracovněprávním vztahu k *veřejnému zadavateli*[17] zadávajícímu veřejnou zakázku nebo jinému veřejnému zadavateli a absolvovala vzdělávací program MMR dle nového ustanovení § 151a z.č. [137/2006](#) Sb. Nemůže se tedy jednat o tzv. externistu (nezávislého konzultanta) , ale vždy o zaměstnance *veřejného zadavatele* zadávajícímu veřejnou zakázku. Interpretací předmětného ustanovení docházím k závěru, že nemusí jít o zaměstnance na tzv. plný pracovní úvazek. Nemožno však tolerovat osoby působící na bázi DPP nebo DPČ.

Kterak bylo zmíněno, jde o nové legální opatření účinné od 1.4.2012, konkrétně zde jde o vzdělávací

program , jímž se rozumí vzdělávání v oblasti postupů podle zákona č. [137/2006](#) Sb. a v oblasti základních investičních a nákupních dovedností.

Zmíněný vzdělávací program zajišťuje Ministerstvo pro místní rozvoj. Zajištěním vzdělávacího programu může MMR legálně (dle ustanovení § 151a) pověřit i jinou osobu.

Význam osob se zvláštní způsobilostí nutno spatřovat zejména u tzv. nadlimitních veřejných zakázek.

Osoba se zvláštní způsobilostí musí být *ex lege* vždy členem hodnotící komise u nadlimitních veřejných zakázek.

Další nezastupitelná úloha osob se zvláštní způsobilostí spočívá v tom, že k zadávacím podmínkám nadlimitní[18] veřejné zakázky zadávané veřejným zadavatelem se před zahájením zadávacího řízení musí vyjádřit zmíněná osoba, která disponuje citovanou zvláštní způsobilostí.

Osoba s odbornou způsobilostí

K definičním prvkům osoby s odbornou způsobilostí patří, že se s ní setkáváme výlučně u staveb (resp. stavebních prací) , a dále pak tato osoba narozdíl od tzv. osoby se zvláštní způsobilostí **nemusí být zaměstnancem zadavatele**. Novelizovaný ZVZ pracuje s pojmem osoby s odbornou způsobilostí v ustanoveních § 44 odst. 12 a § 74 odst. 5 ZVZ. Osoba s odbornou způsobilostí nemusí na rozdíl od tzv. osoby se zvláštní způsobilostí absolvovat povinný speciální vzdělávací program MMR.

U nadlimitních veřejných zakázek na stavební práce stanoví novelizovaný ZVZ povinnost, že členem hodnotící komise musí být *ex lege* rovněž osoba s odbornou způsobilostí podle zákon č. [360/1992](#) Sb., ve znění pozdějších předpisů.

A u citovaných nadlimitních veřejných zakázek na stavební práce zadávané veřejným zadavatelem se k zadávacím podmínkám vyjádří rovněž osoba s odbornou způsobilostí.

Společný princip pro obě kategorie osob - z legitimních důvodů antidiskriminace a transparentnosti[19] ve fázi posouzení a hodnocení nabídek je zcela nezbytné, aby členové hodnotící komise nebyli podjati. A to jak ve spojitosti k objektu vlastní veřejné zakázky a též v relaci k jednotlivým uchazečům. Eliminace jakékoliv podjatosti má za účel řádné dodržení a naplnění zásady materiální pravdy jako opaku zásady formální pravdy.

Pro tyto účely jsou členové povinni podepsat ihned na počátku prvního jednání, jehož se zúčastní, prohlášení o své nepodjatosti. Zdůrazněme, že jde o první zasedání na kterém je (ne)podjatý člen reálně účasten, nikoliv tedy obligatorně vždy na jednání prvním jako takovém.

Prohlášení o nepodjatosti obsahuje zejména prohlášení člena komise o tom, že se nepodílel na zpracování žádné z nabídek podaných v zadávacím řízení, dále že nemá osobní zájem na zadání veřejné zakázky a neexistuje žádný poměr (především majetkový, pracovně-právní rodině-právní anebo jiný) mezi členem komise a některým z uchazečů. Vznikne-li důvod k podjatosti některého člena hodnotící komise *v průběhu její činnosti*, je povinen tuto skutečnost bezodkladně oznámit veřejnému zadavateli. Veřejný zadavatel v takovém případě vyloučí člena hodnotící komise z další účasti v hodnotící komisi. Vznikne-li veřejnému zadavateli *pochybnost* o nepodjatosti některého člena hodnotící komise, postupuje obdobně. V takovém případě je předseda hodnotící komise povinen vybědnout k činnosti v hodnotící komisi za vyloučeného člena jeho náhradníka. Na základě teleologického a logického výkladu docházím k závěru, že na zmíněné pochybnosti by měly být

zadavateli vykládány spíše extenzivně - k důslednému zabezpečení nestrannosti hodnotící komise.

Na závěr subkapitoly připomeňme, že stejně jako před novelou platí, že veřejný zadavatel, který zadává veřejnou zakázku na základě rámcové smlouvy, a tzv. sektorový (též nazývaný jako *síťový* nebo *odvětvový*) zadavatel nejsou povinni ustanovit hodnotící komisi a veškerá práva a povinnosti související s posouzením a hodnocením nabídek plní *zadavatel*. Pro komplexnost dodejme, že aby byla osoba pokládána z právního hlediska za tzv. sektorového zadavatele, musí kromě samotného výkonu tzv. relevantní činnosti (činnost, kde není plné konkurenční prostředí) zmíněnou aktivitu vykonávat na základě zvláštního či výhradního práva nebo být pod přímým či nepřímým dominantním vlivem veřejného zadavatele. Popřípadě veřejný zadavatel musí mít schopnost (právní či faktickou) tento dominantní vliv nad takovou osobou vykonávat, a to ať již přímo nebo nepřímo. Příkladem je kupř. teplárenství nebo vodárenství atd.

Závěr

Vyslovuji souhlas s tezí[20], že až dlouhodobější aplikační praxe ukáže veškeré klady a zápory, které zmíněná novela ZVZ přinesla. Na unáhlené ostré kritické názory, se kterými jsme se již mohli, zejména v neodborném tisku, setkat, je myslím opravdu ještě hodně času. I zde platí okřídlené: *Není zákonodárce ten, aby se zavděčil adresátům norem všem*. A u citlivého tématu zadávání veřejných zakázek tento postřeh, myslím, platí obzvláště.

Stejná poznámka platí a conto velké novinky, která obohatila náš právní řád od počátku roku 2012 - to jest z.č. [418/2011](#) Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim. Bylo by takřka věštěním z pomyslné křišťálové koule presumovat jak bude zákon - zejména ze strany orgánů činných v trestním řízení - v aplikační praxi realizován.

I zde nutno vyčkat času...

Na úplný závěr podotýkám, že významný právní filozof Gustav **Radbruch** výstižně popsal zásadní hodnotový spor v moderním právu: Právo má - zjednodušeně řečeno - tři cíle: právní jistotu, spravedlnost a efektivitu. A nikdy těchto tří vznesených cílů nelze bohužel dosáhnout v plné míře zároveň. A s načrtnutým (nesourodým) triem cílů se, podle mého soudu, potýká i legislativní materie zadávání veřejných zakázek - a to jak v rovině správně-právní, tak i trestně-právní.

JUDr. Petr Kolman, Ph.D.,

právník, člen rozkladové komise ÚOHS, člen rozkladové komise ČNB

[1] Cit. a blíže Šámal, P : Trestní zákoník a naplňování funkcí a základních zásad trestního práva hmotného, Bulletin advokacie 10/ 2009, Praha

[2] Cit. a blíže Nett A.: Ke změnám trestního práva na úseku hospodářské trestné činnosti a k zásadě

ultima ratio, Bulletin advokacie 10/ 2009, Praha

[3] Viz. § 256/4 TZ

[4] Tj. nejméně 500 000 Kč viz § 138/2 TZ

[5] Srov. Šámal, P.: Trestněprávní postih tzv. horizontálních kartelů podle nového trestního zákoníku, Bulletin advokacie, 7/2010, Praha

[6] O tom, že jde o právní předpis relativně diskutabilní a ne zcela jednotně přijímaný, jak odbornou tak i podnikatelskou veřejností mj. svědčí fakt, že citovaný zákon byl nejdříve vrácen prezidentem republiky V.Klausem Poslanecké sněmovně, která ovšem jeho veto přehlasovala a zákon se tak stal účinným od 1. ledna 2012. K rázným odpůrcům TOPOZ patřil např. patřil jihomoravský právník a poslanec PSP D.Šeich

[7] K pobavení čtenářů si dovoluujeme připomenout roztomilý omyl jedné studentky, která TOPOZ pokládala za „nejlepší občanský zákoník“ – patrně jej pokládala za TOP OZ. Možno též laskavě přičíst zvýšené propagaci nového OZ.

[8] Trestné činy se dělí na přečiny a zločiny. Přečiny jsou všechny nedbalostní trestné činy a ty úmyslné trestné činy, na něž trestní zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby do pěti let. Zločiny jsou všechny trestné činy, které nejsou podle trestního zákona přečiny; zvláště závažnými zločiny jsou ty úmyslné trestné činy, na něž trestní zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně deset let.

[9] V označení 13 + 1 je obsažena specifická hl.města/kraje Prahy

[10] Organizačními složkami státu jsou např. ministerstva a jiné správní úřady státu, Ústavní soud ČR, soudy, státní zastupitelství, Nejvyšší kontrolní úřad, Kancelář prezidenta republiky, Úřad vlády České republiky, Kancelář Veřejného ochránce práv, Akademie věd České republiky, Grantová agentura České republiky

[11] Srov. a blíže též FENYK, J., SMEJKAL, L.: Zákon o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2012.

[12] Srov. a blíže Trubač, O.: Trestní odpovědnost právnických osob, Daně a právo v praxi 2/2012, Praha: Wolters Kluwer ČR, 2012.

[13] Srov. a blíže též FENYK, J., SMEJKAL, L.: Zákon o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2012.

[14] Srov. PLÍVA, S. Obchodní závazkové vztahy, 1. vyd. Praha: ASPI, a. s., 2006, s. 49. nebo MAREK, K.: K veřejným zakázkám, Právní forum, 4/2011, Praha: Wolters Kluwer ČR, 2011

[15] Dále též ZVZ

[16] Srov. Herman P.: Novelizace zákona o veřejných zakázkách, Konference „Veřejné zakázky a PPP projekty“ 2012 - materiály a obsah vystoupení, Vydání: květen 2012, 1. vydání, Editor: Doc. Radek Jurčík, Ph.D.,

CD ROM, ISBN 978-80-260-2207-7

[17] Veřejným zadavatelem ex lege je a) Česká republika, b) státní příspěvková organizace, c) územní samosprávný celek nebo příspěvková organizace, u níž funkci zřizovatele vykonává územní samosprávný celek,

d) jiná právnická osoba, pokud byla založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, anebo je financována převážně (nikoliv stoprocentně) státem či jiným veřejným zadavatelem nebo je státem či jiným veřejným zadavatelem ovládána nebo stát či jiný veřejný zadavatel jmenuje či volí více než polovinu členů v jejím statutárním, správním, dozorčím či kontrolním orgánu.

[18] Nadlimitní veřejnou zakázkou se rozumí veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota podle § 13 ZVZ bez daně z přidané hodnoty dosáhne nejméně finančního limitu stanoveného prováděcím právním předpisem pro jednotlivé kategorie zadavatelů, oblasti a druhy veřejných zakázek, případně kategorie dodávek nebo služeb. Tento prováděcí právní předpis stanoví rovněž seznam zboží pořizovaného Českou republikou - Ministerstvem obrany, pro které platí zvláštní finanční limit, a výši tohoto limitu.

[19] Na těchto principech je ZVZ mj. postaven.

[20] Vyslovenou např. L.Čermákovou a T.Burešem in Právní rádce 5/2012 (Economia a.s.) - Kvalifikační předpoklady dle novely ZVZ.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů , judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody](#)
- [Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi](#)
- [Kupní smlouva o převodu nemovitosti bez uvedení výše kupní ceny](#)
- [Druhá „tlačítková novela“: povinné tlačítko pro odstoupení od smlouvy](#)
- [Souhlas s veřejným užíváním pozemku jako překážka nároku na bezdůvodné obohacení - nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2541/25](#)
- [Kupní smlouva bez přesného určení kupní ceny](#)
- [Nová pravidla ICC pro rozhodčí řízení: Přehled klíčových změn účinných od 1. června 2026](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 36.: Doložka o mlčenlivosti](#)
- [Detekce podezřelého obchodu v kontextu hazardních her](#)
- [Když model počítá správně, ale závěr je zavádějící: limity AI při oceňování podniků](#)
- [Nařízení prodeje jednotky jako ultima ratio ochrany práv ostatních vlastníků?](#)